	ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ У НИШУ	Број: 10/9-16
	ИЗВЕШТАЈ О УРАЂЕНОМ МАСТЕР РАДУ	Датум: 16.06.2015.

Наставно-научном већу Филозофског факултета Универзитета у Нишу
подносимо следећи извештај:

ИЗВЕШТАЈ О УРАЂЕНОМ МАСТЕР РАДУ

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ:

1. Састав комисије:

1. Др Александар Растовић, ванр. проф.
2. Др Ема Миљковић Бојанић, ред. проф.
3. Др Славиша Недељковић, ванр. проф.

2. Одлука Већа департмана за историју број 10/9-6 од 18.03.2015.

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ:

1. Име, име једног родитеља, презиме:

___ Иван (Горан) Митић___

2. Година уписа на мастер академске студије

2012/2013.

3. Назив студијског програма

Мастер академске студије историје

III НАСЛОВ –МАСТЕР РАДА:

Српско-Аустроугарски односи у периоду 1878-1889. године

IV ПРЕГЛЕД -МАСТЕР РАДА:

Увод (4-6); **Од независности до Тајне конвенције** (8-87); Конзуларни односи Србије и Аустроугарске (8-13); Дипломатска борба великих сила (13-24); Санстефански мир и заокрет у српској спољној политици (25-35); Берлинска нагодба (35-42); Берлински конгрес (43-54); Имплементација Берлинског договора (54); Железничка конвенција (55-67); Трговинска конвенција (68-77); Црквено питање (77-87); **Од Тајне конвенције до Миланове абдикације** (88-143); Тајна конвенција (89-99); Проглашење краљевине (99); Први покушај проглашења Краљевине (99-104); Проглашење Краљевине Србије 1882 године (104-109); Аустроугарска о ставу србије према устанку у Херцеговини 1882 години (109-118); Српско-бугарски рат (118-119); Почетак рата и битка на Сливници (119-129); Аустроугарска спасава Србију (130-137); абдикација краља Милана Обреновића (137-143); **Закључак** (144-147); **Извори и литература** (148-158).

V ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА -МАСТЕР РАДА:

1. ЗАКЉУЧЦИ ОДНОСНО РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА

У *Уводу* је кандидат представио необјављене и објављене историјске изворе на основу којих је написао мастер рад. Поред извора навео је и коришћену релевантну домаћу и страну литературу и домаћу штампу. Указао је и на значај друштвене и привредне историје као незаобилазног фактора у историји српско-аустроугарских односа, чиме је испоштовао принцип мултидисциплинарности рада.

Рад је подељен на два дела. У оквиру првог дела који носи назив *Од независности до Тајне конвенције*, кандидат је у два поглавља приказао борбу за независност Кнежевине Србије и њено потпуно окретање ка моћном суседу, али и утицају Аустроугарске на доношење одлука од судбоносног значаја за Србију. Посебна пажња у оквиру ове целине посвећена је и реализацији потписаних уговора између две државе.

Прво поглавље је подељено на пет потпоглавља. У потпоглављу *Преглед конзуларних односа Србије и Аустроугарске* говори о успостављању дипломатских односа између Србије и Аустроугарске, отварању аустријског конзулата у Београду и српског конзулата у Бечу као и утицају дипломатских представника на органе централне власти.

У другом потпоглављу колега Митић објашњава тежњу европских сила за успостављањем доминације на Балканском полуострву. Такође, даје преглед свих важних уговора склопљених између великих сила при чему је пружио информације о водећим политичким личностима и тиме дао јасну слику односа који су владали међу великим силама.

Треће потпоглавље се односи на завршетак руско-турског рата и склапање Санстефаског мировног уговора. Незадовољна одлукама мировног уговора, Кнежевина Србија почиње да тражи новог спољнополитичког савезника. Управо у том периоду долази до првих отворених контаката између српске владе и аустроугарског посланика у Београду у циљу међусобног зближавања.

Четврто потпоглавље говори о потпуном заокрету српске спољне политике. Кандидат истиче да је стварање Санстефанске Бугарске довело до великог узнемирења како међу великим силама тако и у Кнежевини Србији. Користећи моменат у коме се Србија налази, Аустроугарска успева да издејствује потписивање нагодбе у Берлину и веже Србију за себе и у политичком и у економском погледу.

У петом потпоглављу, кандидат детаљно описује дипломатску игру великих сила која је претходила почетку Берлинског конгреса. Такође, дате су информације о свим учесницима овог конгреса са посебним освртом на улогу представника Кнежевине Србије, Јована Ристића, и његовим дипломатским активностима у циљу добијања независности и што већег територијалног проширења.

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ У НИШУ

Број:

10/9-16

ИЗВЕШТАЈ О УРАЂЕНОМ МАСТЕР РАДУ

Датум:

16. 06. 2015.

Друго поглавље, *Имплементација Берлинског договора*, подељено је на три потпоглавља. У првом потпоглављу кандидат даје информације о преговорима и начину закључења железничке конвенције. Такође, објашњени су разлози који су доводили до проблема у реализацији овог уговора и начину њиховог превазилажења. Друго потпоглавље говори о трговинској конвенцији. Аутор најпре даје преглед трговинских односа Аустрије и Србије током 19. века, а потом разматра трговинске односе након стицања независности. Пружена су сва неопходна сазнања о преговорима који су довели до потписивања трговинске конвенције. Такође, објашњене су околности које су довеле Кнежевину Србију до потписивања трговинских конвенција са осталим европским државама.

У трећем потпоглављу колега Митић анализира добијање аутокефалности Српске православне цркве. Осим тога, дате су информације о начину смене српског митрополита Михајла и улога аустроугарске дипломатије у том чину. Кнез Милан је желео да има контролу над свим важним институцијама у земљи, и зато је и српску цркву ставио под своју контролу и тиме испунио још један захтев Хабзбуршке монархије.

У другој целини, *Од Тајне конвенције до абдикације краља Милана Обреновића*, кандидат је описао најважније догађаје у историји српско аустријских односа од 1881. до 1889. године. Други део мастер рада састоји се из пет поглавља: *Тајна конвенција, Проглашење Краљевине, Аустроугарска о ставу Србије према устанку у Херцеговини 1882. године, српско-бугарски рат и Абдикација краља Милана Обреновића*.

Прво поглавље у оквиру ове целине пружа информације о начину склапања једног од најважнијих докумената потписаним у овом периоду – Тајној конвенцији. Кандидат је детаљно анализирао сваки члан ове конвенције и пружио све информације о добрим и лошим странама овог уговора. Такође, приказао је незадовољство српског председника владе и министара због потписане конвенције.

Друго поглавље састоји се из два потпоглавља. У првом потпоглављу, колега Митић даје преглед неуспелих покушаја уздицања Кнежевине Србије у ранг Краљевине наводећи и све личности које су томе допринеле. У складу са обавезама проистеклих из Тајне конвенције, аустроугарска дипломатија је издејствовала код великих сила признавање одлуке Народне скупштине о уздицању Кнежевине Србије у ранг Краљевине, а Милана Обреновића у краља. О томе и дипломатској иницијативи Двојне монархије дат је детаљан преглед у другом потпоглављу.

Треће поглавље говори о отвореној сарадњи српског краља и његове владе са аустроугарским послаником Кевенхилером у циљу спречавања преласка добровољаца из Србије на територију побуњене Херцеговине. Ова сарадња допринела је откривању неколико тајних револуционарних покрета на територији Србије и управо такво понашање српског краља и владе задовољило је аустријског цара и његову владу што је допринело још већем зближавању две државе.

У поглављу српско-бугарски рат, кандидат је изнео узроке који су довели до избијања овог сукоба. Детаљно су описане све дипломатске иницијативе великих сила за мирно решавање овог проблема, али и припреме српске владе и краља за нови рат. Посебна пажња у овом поглављу усмерена је ка аустроугарском посланику Кевенхилеру и његовој улози у овом рату.

Последње поглавље тиче се абдикације краља Милана Обреновића. У њему се кандидат бавио свим узроцима који су довели до абдицирања Милана Обреновића са српског престола и предаји власти сину Александру. Осим тога, описани су неуспели покушаји аустроугарских органа централне власти и посланика у Београду како би одвратили српског краља од зацртаног циља.

Колега Митић је својим мастер радом показао квалитетно разумевања теме коју је обрадио. Успео је да изврши све важне аспекте истраживања, гледано из перспективе постављеног циља. Између осталог, кандидат је био мотивисан да се бави најважнијим догађајима из српске и аустроугарске прошлости, оцени њихов значај и последице. Такође, је приказао најзначајније догађаје при крају 19. века у историји односа између Беча и Београда. Са једне стране постојала

је тежња Кнежевине Србије за добијањем независности и територијалног проширења, а са друге стране главни циљ је био успостављање аустријске доминације на Балканском полуострву у коме ће Кнежевина, а касније и Краљевина Србија, бити најснажнији стуб у спровеђењу таквог циља. У таквим околностима сарадња је била тешка и компликована, али је ипак опстајала. Кандидат је успео да сагледа све релевантне чињенице и тему обради са историјског, привредног и донекле друштвеног становишта. Структуру рада условили су бројност и разноврсност историјских извора. Кандидат се определио за тематско – хронолошки приступ, истраживање је обављено савесно, структура рада је добра и јасно конципирана. Важни догађаји, појаве, процеси и личности су добро обажњени, јасни и разумљиви.

2. ОЦЕНА НАЧИНА ПРИКАЗА И ТУМАЧЕЊА РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА

Кандидат Иван Митић је одабрао тему којом је могао да покаже да је овладао потребним методолошким знањем. Начином приказа и тумачења резултата показао је добро разумевање теме којом се бавио и успео је да истакне све важне аспекте истраживања из перспективе постављених питања. Резултати истраживања су представљени у складу са претпоставкама заснованим на изворној грађи и литератури, систематично и прегледно. Стога је комисија ти задовољна начином приказа теме и тумачењем резултата истраживања од стране кандидата.

3. КОНАЧНА ОЦЕНА -МАСТЕР РАДА

Да ли је теза урађена у складу са образложењем наведеним у пријави теме – ДА

Да ли теза садржи све битне елементе – ДА

По чему је теза оригиналан допринос науци:

Мастер рад *Српско – аустроугарски односи у периоду 1878-1889. године* урађен је у складу са методолошким захтевима савремене историографије. У њему су изложени резултати кандидатових оригиналних истраживачких напора, у циљу расветљавања релевантних питања, првенствено из области политичке, дипломатске и привредне историје. Овај рад излази из оквира регионалне историје Балкана, јер омогућава да се догађаји који карактеришу односе Београда и Беча ставе у шири историјски и европски контекст.

Због свега наведеног, мастер рад Ивана Митића може се сматрати квалитетним научним истраживањем.

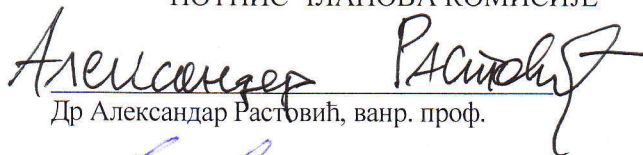
Недостаци тезе и њихов утицај на резултат истраживања – НЕ

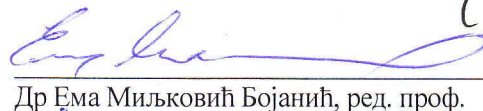
VI ПРЕДЛОГ:

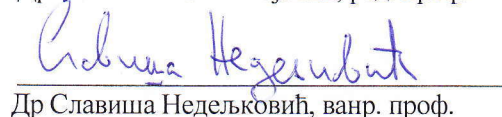
На основу укупне оцене тезе, комисија предлаже:

- Да се мастер рад прихвати, а кандидату одобри јавна расправа.

ПОТПИС ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

Др Александар Растовић, ванр. проф.

Др Ема Миљковић Бојанић, ред. проф.

Др Славиша Недељковић, ванр. проф.